

★ VÁNOČNÍ ★
TRABLE
S OVEČKOU

TEREŽA KOPECKÁ

Vánoční trable s ovečkou

Vyšlo také v tištěné verzi

Objednat můžete na
www.cpress.cz
www.albatrosmedia.cz

Tereza Kopecká
Vánoční trable s ovečkou
Copyright © Albatros Media a. s., 2024

Všechna práva vyhrazena.
Žádná část této publikace nesmí být rozšiřována
bez písemného souhlasu majitelů práv.

ALBATROS **MEDIA**

★ VÁNOČNÍ ★
TRABLE
S OVEČKOU

★ VÁNOČNÍ ★
TRABLE
S OVEČKOU

Tereza Kopecká

OBSAH

My děti od divadla	8
Rafinovaný plán S	12
Kdo má ovci?	17
Kráva je lepší než nic	26
Leží dítě na seně	32
Ovce je lepší než kráva	36
Kreativní schůzka	44
Sladká pauza	51
Divadelní Rodeo	58
Bláznivý odjezd	64
Šnečí jízda	71
Skanzenová seznamka	78
Šmíráci ze Zvědavína	85
My o ovci a vlk za dveřmi	92
Noční výprava	99
Lesní mužik	106
Pravda, nebo lež?	114
Skreťi a Krivák Ed	122
Venku Sneží	132
Holčičí Zemetresení	140
Konečně den D	146
Odjíždíme domu	156
Uhlíková stopa	164
Náš dramatik	168
Zora Kopecká	168

MY DĚTI OD DIVADLA

Zuzka, Oskar a já Dáša jsme nejlepší kamarádi. Od první třídy spolu chodíme na dramaťák a s námi ještě několik dalších dětí. Jsme docela malý divadelní soubor. Což je super, protože se všichni dobře známe a naše paní učitelka, která se jmenuje Lucie, o nás mluví jako o divadelní rodině. Je pravda, že když jdu na zkoušku do našeho vesnického divadla, mám pocit, jako kdybych šla domů. Lucka sice ještě svoje vlastní děti nemá (což je škoda, protože by bylo skvělé, kdyby je vodila na

dramaťák s sebou), ale přesně ví, co máme my děti rády. V zimě nám na uvítanou chystá horký čaj, v létě studenou limonádu a vždycky odněkud vykouzlí balík našich oblíbených máslových sušenek! Také je fér a nikomu nenadržuje. Má ráda stejným dílem jak kluky, tak holky a dokáže vymýšlet blbiny. Když zrovna není s námi na dramaťáku, učí v sousední vesnici prvňáky...

Je nás celkem devět dětí. Mně, Zuzce a Oskarovi je jedenáct a jsme takoví šašci naší divadelní party. Hance je sedm a je nejmladší. Přidala se k nám teprve nedávno, a tak se ještě dost stydí. Martinovi a Lukášovi je dvanáct, a kromě divadla je zajímá už jen hraní na mobilu. Monice a Katce je deset (jsou jako dvojčata, mají dokonce stejné účesy a všude chodí spolu, i na záchod!). Lauře je třináct, jako jediná z nás má dlouhé blond vlasy, a tak pokaždé, když hrajeme pohádky pro školky, dostane roli princezny. Je to asi takové, jako kdybych měla opravdu hodně sourozenců. A protože doma žádného sourozence nemám, těším se na každý dramaťák jako blázen.

Naše divadlo sídlí v budově obecního úřadu na náměstí, a přestože je celkem malé, nechybí tu nic, co mají slavná

velká divadla. Má vysoké dřevěné pódium s poškrábanou podlahou a těžkou, tmavě červenou zatahovací oponu. V hledišti jsou rozestavěné staré židle, ze kterých po chvíli tlačí zadek, ale Lucka nám hned na první letošní hodině dramaťáku řekla, že na internetu psali, že nějaké kino v Praze rekonstruovalo kinosál a nabízí teď staré sedačky k prodeji za deset tisíc korun. To by byla naprostá pecka mít místo kuchyňských židlí kinosedačky! A třeba by měly i stojánky na pití!

Hned jsme začali řešit, kolik zůstalo po loňském představení v divadelní kasičce peněz, jenže Lucka nás usadila s tím, že jelikož jsme kasu na výzvo vybrali a rozfofrovali výdělek za poháry, limonády a zákusky, nezbylo tam téměř nic. Ale to by nebyla Lůca, kdyby něco nevymyslela!

RAFINOVANÝ PLÁN S

„V malebné české krajině, daleko předaleko od naší vísky, mezi hustými lesy a svěžími loukami, leží nádherný staročeský skanzen. Je to místo daleko od obchodáků a sídlišť, voní starým zetlelým dřevem a příslibem všedních radovánek.“ Lůca stála na pódiu a svou řeč přednášela velmi dramaticky. Nás devět dětí sedělo na tvrdých židličkách a pochechtávalo se. „Tráva tam má stébla zelenější, voda tam teče průzračnější, sluneční paprsky jsou zářivější a hlína kravským trusem zavání...“ A to už jsme nevydrželi a z pochechtávání jsme vyprskli smíchem tak hlasitým, že Lůca musela přestat mluvit.

„Tak já vám tady navozuju atmosféru naší příští práce a vy se tomu tlemíte!“ Pak se ale usmála a seskočila z pódia mezi nás.

„No jen se vysmějte dosyta, protože příští týden nám začne taková makačka, že na smích nebudete mít sílu.“

„Jaká makačka?“ zeptal se lehce otráveně Luky.

Oskar se ke mně naklonil a zašeptal: „Doufám, že zas nebudeme přerovnávat celej sklad kostýmů!“ A mně se také nechtělo přerovnávat sklad, protože loni, když se kvůli prasklým vodovodním trubkám propadl strop v šatně a voda stekla na kostýmy a rekvizity, měli jsme

vyklízení, uklízení a přebírání plné zuby. Naštěstí ale o nic takového nešlo.

„Představuju vám plán S!“ zvolala Lucka.

„Co je plán S? Co je plán S?“ pokřikovali jsme všichni.

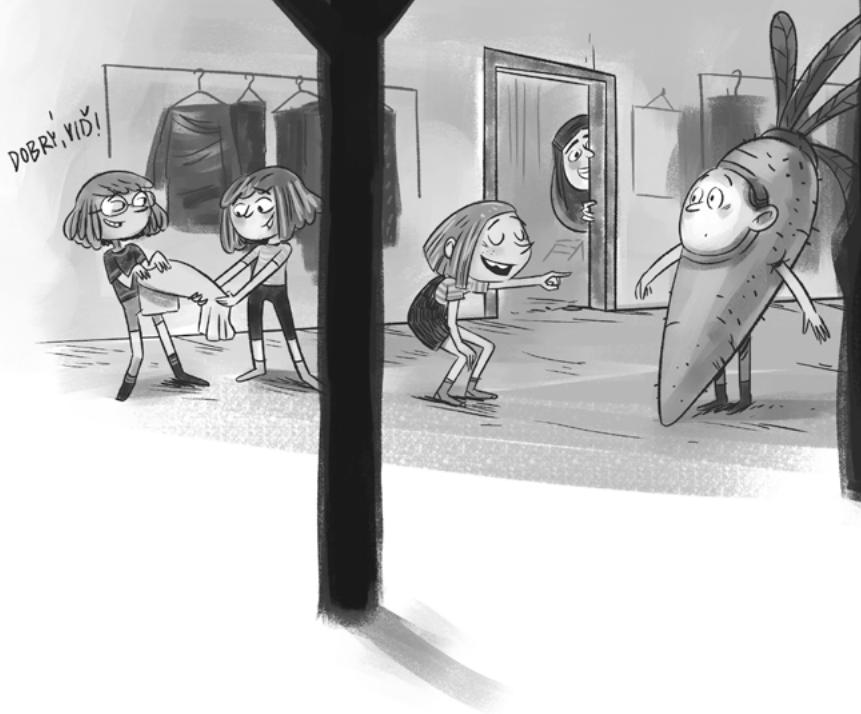
„Plán S, bando moje milá, spojuje všechna důležitá S pro toto pololetí. Sedačky, Skanzen, Spaní, Spasitel!“

Vůbec jsme nechápali, o co jde a co mají ta slova společného, ale byli jsme zvyklí, že na nás Lucka ráda mluví v hádankách, takže jsme jen zírali, krčili rameny a nechali se poddat.

„Dobrá. Vymyslela jsem, jak si na S jako sedačky vydělat. Zařídila jsem vám práci v S jako skanzenu, kde budete o adventu vystupovat jako živý betlém na oslavu narození S jako spasitele, a protože je to příliš daleko, budeme tam S jako spát!“

„Cožeeeee?“ vyjekla jsem. Myslím, že jsme všichni slyšeli hlavně na to poslední S – spaní. Zbožňujeme přes pávku s dramaťákem!

„Přihlásila jsem vás do vánoční výzvy, kterou vyhlásil Skanzen Borovice pro všechny dětské divadelní soubory v České republice. Ze všech přihlášených skupin

se minulý týden losovalo a vy jste byli vybráni!! Budete hrát v prosinci ve skanzenu živý betlém!”

Všichni jsme se dali do nadšeného žvanění. Každé Vánoce totiž hrajeme u nás v divadle pro rodiče Vánoční koledu od Charlese Dickense, a navíc nejdelší cestu za vystoupením jsme podnikli za mrňaty do blízkých školek nebo do místního domova důchodců.

Lucka nám řekla, že cesta do skanzenu Borovice trvá autobusem přes tři hodiny (!!!), a protože budeme vystupovat v sobotu i v neděli, využijeme nabídky ubytování v chalupě, které nám nabídli na celý týden! Ve skanzenu budou totiž probíhat i jiné přípravy, takže se pro veřejnost uzavře. Otevře se až na víkend, a protože bude vstup zdarma, umístí se do chalup kasičky, kam můžou návštěvníci dobrovolně přispívat. Jednu kasičku dostaneme i my!

„Takže...“ zakřenila se Lucka. „Možná se nám podaří vybrat část peněz na nové sedačky!“

Měli jsme hroznou radost. Z toho, že budeme hrát ve skanzenu, že tam budeme týden bydlet, že si vyděláme peníze a že se ulejeme ze školy!

„Ó, nové sametové sedačky, můj zadek se vás nemůže dočkat!“ přednesla Katka procítěně a my se rozřehkali.

„No tak úplně nové nebudou,“ vrátila ji na zem Lucka, „a ocení je především naši diváci. A teď šup, zajdeme se podívat do šatny a vybereme role podle toho, komu jaký kostým sedne. Musíme se pustit do příprav, protože Vánoce jsou tu takhle!“ a Lúca hlasitě luskl prsty na znamení, že Vánoce tu opravdu budou cobydup.

**KDO
MÁ
OVCI?**

Za dva dny po dramaťáku prišiel mojím mamce od Lucky email. Posílala rodičům informace k živému betlému v Borovici a psala, že do skanzenu pojedeme dvakrát. Poprvé se tam vypravíme za týden, abychom věděli, jak to tam vypadá a podle toho mohli nazkoušet představení, a podruhé vyrazíme v prosinci.

„Ježíš, další papíry,“ frfňala máma a vybírala z tiskárny list za listem. „Víš, jakou uhlíkovou stopu tohle zanechává?“

Zakoulela jsem očima. Pořád ta její uhlíková stopa! Moje máma by byla nejradši, kdybychom si přestali utírat zadky, protože produkce toaletního papíru zanechává uhlíkovou stopu. Už je jak naše učitelka na občanku, která nám hrozí prstem, že ta šunka, co máme v chlebu, zanechala 358 gramů skleníkových plynů v atmosféře! Klidně by nám utrhli od pusy plátek šunky, ale sami se do práce vezou autem! Schválně jsem si vygooglila, kolik toho vypustí do atmosféry dospěláci! Takže třeba auto zamoří naši atmosféru o dvě tuny skleníkových plynů za rok! Chcete to v gramech? Tak si to převed'te sami, já převody jednotek nesnáším. Jako par-dón, ale dokud budete lítat letadlem, jezdit autem a nakupovat hromady dospěláckých nesmyslů, dejte pracky pryč od mého plátku šunky!!

